El dret civil català no és un dret foral com diuen els castellans, perquè fur vol dir privilegi, excepció d'una regla comú i el dret català no és una variant del dret de Castella, sinó un dret independent i complet.
PRAT DE LA RIBA

Bandera

...AL VENT DEXFEM-LA EN SENYAL DE LLIBERTAT!

Ja ha sonat l'hora d'esventar la (cendra,
oh Patria de les tombes flame- (jants
VENTURA GASSOL

ANY II — N.º 5
Coll-Blanc, 25 de gener de 1931

Redacció i Administració:
COLL-BLANC, 47 - HOSPITALET

EXCÉS D'IDEALISME

Molt s'han exalçat les valors de l'esperit; és inqüestionable que l'esperit dignifica l'home i específicament el diversifica del món sensible, i l'eleva a proporció del predomini que aquest esperit tingui en la seva vida; del predomini de l'esperit se'n diu ideal; moure's per un ideal vol dir no sospesar les aventatges ponderables, d'una actuació, sinó llançar-se a l'acció endut per valors eternes, impalpables, incorpòries, però, i pel mateix, immortals. Idealismes? El Religiós, el patriòtic, el cultural, etc.

Hi pot haver excés en l'ideal? No és en l'ideal on hi ha excés sinó en confondre l'Ideal fi d'una actuació amb la no actuació en el terreny real que forçosament ha de traspassar-se per atényer l'Ideal. Una cosa és l'Ideal de la vida pel qual hom brega sempre per arribar passant per les realitats presents i una altra cosa és la vida ideal, de pura poesia, fora del món. Confondre en aquest sentit l'ideal és error, és oblidar-se que el real viu al voltant de qualsevol actuació, independentment, i a desgrat de les més fines embranzides, és entestar-se en veure l'Ideal abstret de totes les impureses que necessàriament han de dissoldre's ans d'abastar-lo (és encara illusionar-se que l'Ideal pur no ha d'ésser mai aconseguit), és en fi, el no adonar-se que un ideal una volta aconseguit és una cosa real, i que es va realitzant proporcionalment si s'aconsegueix per graus, i com a cosa real, llavors, comporta totes les impureses que a la pràctica acompayen. Volguer un Ideal per guardar-lo en el terreny dels somnis sense mai fer-lo real, veus aquí l'excés, veus aquí l'error; un Ideal predicat com a constantment cobejable, però interdint-li la efectivitat, és un trànsit de la vida a l'ordre de les idees pures, incorpòries, mentres i tant la realitat ens té agrillonats.

Potser a casa nostra l'excessiu idealisme modernament ha fet més mal, que l'excés de practicisme i egoísme que ja el Dant havia blasmat; potser aquest menyspreu per l'acció i la realitat és un fruit que creix en els pobles rics i pròspers i renaixents, com el fill d'un nou ric, no fa esment dels sacrificis que costà al seu pare la seva posició folgada, i veu la lluita per la vida una cosa fàcil, perquè la troba encarrilada, i blasma del treball ingrat de cada dia que empastifa les mans, i segueix la vida regalada; com el jove adolescent, que tot l'horitzó de la vida el veu en fer galanteries o bravates irreflexives que el situen en una esfera ridícula per l'espectador serè i conscient.

A Catalunya, actualment, literatura, i idealisme, s'han fet sinònims d'avorriment de la veritat, i de la realitat, i enaltiment del món dels somnis on sonmolentement hi gaudeixen les delícies del món dels contes de fades i encantats.

LA CREU ROJA A COLL-BLANC

La festa magna que amb motiu de la passada Diada de Reis posà d'actualitat les tasques de l'Organització de la Creu Roja a Coll-Blanc, ens ha servit de peu per la publicació d'aquest reportatge.

D'ací i d'allà, espigolant dels arxius humans de la memòria que ens ha semblat oportú consultar, hem pogut recollir algunes dades interessantíssimes que, després d'ordenades, s'han convertit en aquest petit esboç d'historial.

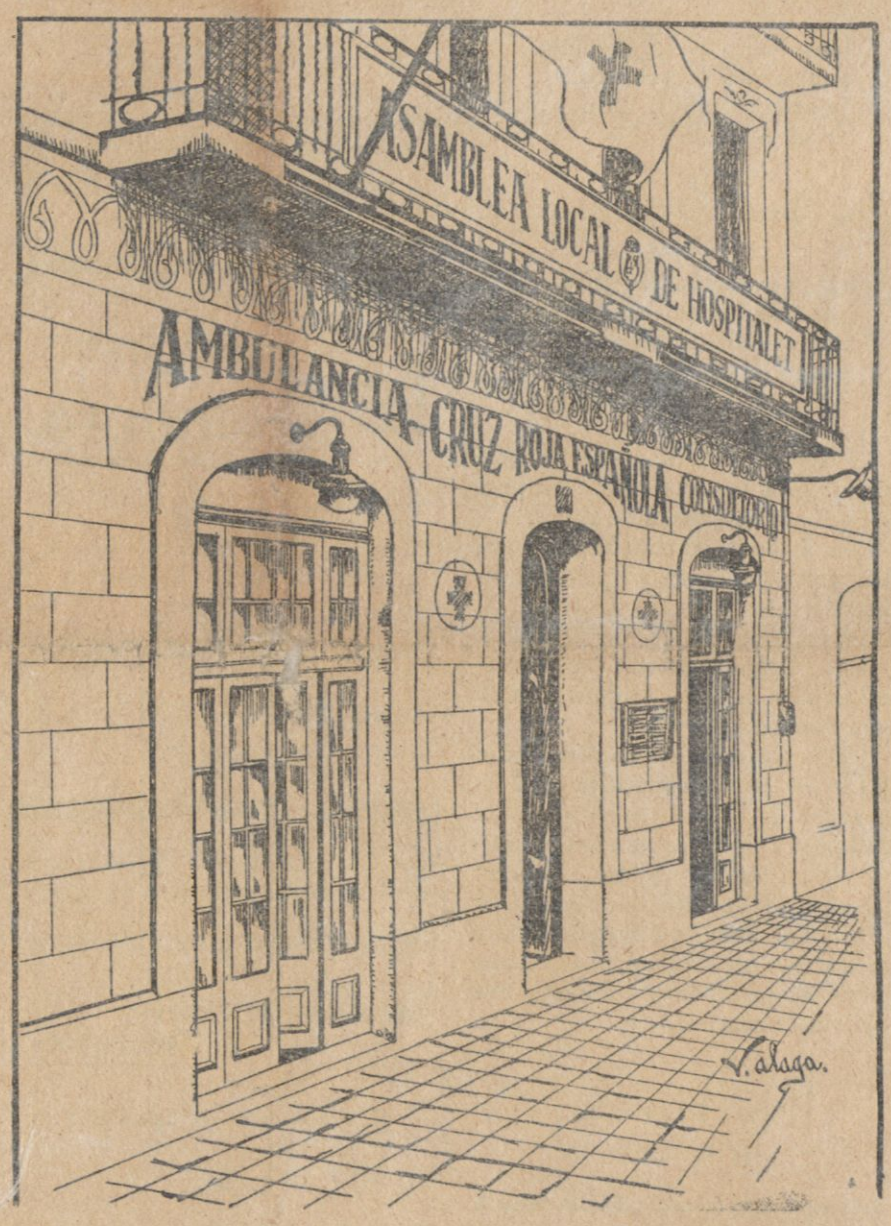

La fundació de l'organització local data del gener de 1910, quan encara viu el record dels estralls ocasionats per la setmana tràgica, la benemèrita senyora Eugènia Casanovas, vídua de Farnés, inicià els treballs per la seva constitució, que quedà tot seguit instal·lada en la mateixa carretera, en el lloc on avui hi ha l'escola nacional de noies. Al mateix temps que el dispensari públic fou fundat un cos d'ambulància de camillers.

Donada la importància que havia anat adquirint la benèfica institució, l'estatge que hom havia habilitat, amb tot i les esmenes que l'evolució progressiva havia fet necessàries, arribà a ésser insuficient i per aquest motiu l'any 1917 fou traslladat el dispensari al carrer del Progrés en el mateix estatge on hi havia la tinència d'alcaldia.

Després foren instal·lats nous dispensaris en la tinència d'alcaldia del districte de Santa Eulàlia de Provençana i en l'alcaldia d'Hospitalet, filials ambdós del de Coll-Blanc.

La vida dels tres dispensaris seguí amb tota normalitat, fornint interessantíssims serveis, fins que en plena Dictadura, per antagonismes entre els regidors dictatorials els fou donat avís que desallotgessin els locals, cosa que no fou portada a terme fins que fou comunicat oficialment a la Junta, allegant que volien instal·lar-hi dispensaris Municipals. Davant l'exigència hom portà a terme el desallotjament dels dos dispensaris de Santa Eulàlia i Hospitalet, no fent-ho així amb el de Coll-Blanc, puix preveient la possible escomesa havia estat signat un contracte d'inquilinat del local que la Creu Roja ocupava. A l'aguait de possibles desgràcies i ja que l'Ajuntament no tenia camilles pel trasllat de ferits, les que hi havia en els desapareguts dispensaris hi foren deixades fins que a requeriments del Consistori foren retirades deixant així sense mitjans de socorsos els dos populosos districtes.

Tot el que hi havia en ells fou traslladat al de Coll-Blanc, i després de les obres a què fou sotmesa la casa i traslladada la tinència d'alcaldia, la Creu Roja arrendà els baixos, principal i primer pis instal·lant-hi els actuals serveis que difícilment es trobarien en cap altra delegació de Creu Roja d'Espanya.

En les botigues hi ha instal·lada una Clínica d'urgència i un Consultori mèdic.

En el principal, la Clínica d'operacions i l'hospitalització de malalts. Actualment hi ha vuit llits distribuïts en habitacions individuals i per a dues persones.

Tota la instal·lació és independent. Esterilització, aigua i apòsits.

Al costat mateix de la Sala d'operacions hi ha la sala de Raigs X per Radiografia i Radioscòpia. També hi ha cambra de bany i sala d'utèrmia.

El primer pis serveix de residència per les Germanes de la Caritat i

(segueix a la pagina 3)

PARAULES DEL MOMENT

UNA REPLICA?

Un bon amic nostre, R. Pons i Sisó, publica en el darrer número del benvolgut confrare *Llibertat* un article titulat: *Una relliscada de BANDERA*, en el qual contesta un article nostre: *La lliçó de la vaga*, publicat en aquestes mateixes columnes en el número corresponent al 10 del passat desembre.

Ens acusa de no conèixer el funcionament dels Sindicats ni la llur direcció, ni *res de la vaga*, coses que no pretenem discutir-li. Però, és que en el nostre article vam parlar de res que tingués a veure amb l'organització interna dels Sindicats? Ens vam limitar a denunciar un fet dissortat, el de què els obrers catalans obliden la seva condició i es confonen amb els demés, *deixant-se portar per aquesta allau invasora que no parla la nostra llengua.* I aquest punt de vista que us treu de polleguera, amic Pons, vós mateix me'l veniu a confirmar amb aquestes paraules: *...els problemes socials, que són els ÚNICS que veritablement interessen a les masses obreres, tant si aquestes parlen o no la nostra llengua.*

¿És o no cert, doncs, el que nosaltres dèiem?

Vós mateix, inconscientment, haureu anat a raure on vam preveure, oblidant que sou català, per recordar-vos només de les aspiracions de la classe.

Són els únics que interessen, dieu alludint als problemes socials. I així ja aneu més endavant del que pressuposàvem. Nosaltres vam parlar, només, d'una avantposició d'ideologies; vós, amb un gest de tant-se-me'n dóna, llenceu a recó els interessos de Catalunya i afirmeu rotundament que *els problemes socials són els únics que veritablement interessen a les masses obreres.*

I en quant a la responsabilitat de què no es reprengués el treball quan era hora, si llegiu bé el nostre article, veureu com no n'acusem pas a l'*allau invasora*, com tampoc els fem càrrecs pels incidents que ocasionà la vaga.

Únicament, com abans hem dit, fèiem retret als obrers *catalans* de què, es deixessin portar per la voluntat dels *qui no senten—perquè no poden sentir-lo — aquest ideal collectiu que pels catalans és el nostre fi immediat.*

I si això, que és la síntesi de l'article, vós, per comptes de negar-ho ho afirmeu, ¿a què vindrà la vostra rèplica?

¿No serà filla d'una illusió que haureu sofert?

Si a nosaltres ens interessen o no les reïvindicacions socials, vós a bastament ho sabeu i en l'article que repliqueu hi deixem ben assenyalada la simpatia i afecte amb que veiem tot intent de reïvindicació.

I, referent a si les nostres paraules fan bé o mal a Catalunya, n'hi ha prou amb aparellar-les a les vostres per fer-se càrrec de quin dels dos vetlla pels interessos d'ella, i per restar convençut de l'arbitrari de la vostra afirmació, ja que les nostres paraules no *són producte d'una cega aversió als castellans*, puix per vetllar per la catalanitat dels catalans—que vós teniu en tan poca cosa—, no cal tenir odi als castellans.

Com per la ignorància que m'atribuïu sobre la solució del problema

(segueix a la pagina 4)

Aquest número ha passat per la Censura governativa

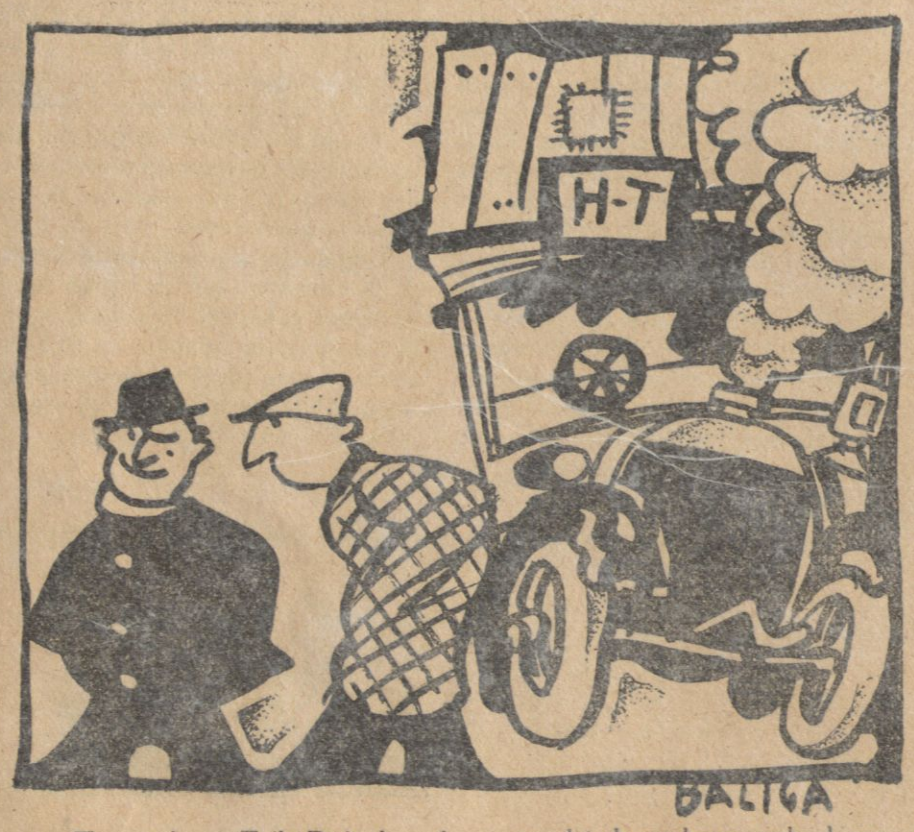

— Tanmateix, en Zoilo Petit els va fer un gran bé als autobusos amb el seu reportatge del número passat.

— I doncs?

— Home, com que els va deixar *nous!*

10 centims

memoriaesquerra.cat — Bandera [L'Hospitalet, 1930-1931], 25/1/1931, pàgina 1

LES LLETRES

LLIBRES DE POESIA

Aquests darrers dies, l'un darrera l'altre, han vingut a aclarir-nos la taula de treball un estol de llibres de poesía.

Feia temps que no s'observava una tal activitat en la publicació de poemes, i per això l'aparició en el que va d'any d'aquesta virolada processó de paraules alades, ens és doblement abellidora.

Obrim el primer que ens ve als dits: *Robins de Magrana* de T. Catasús.

Catasús és un poeta eminentment casolà i ben clàssicament catalanesc. Tots els seus versos tenen claror de sol d'hivern i són engalanats amb serrells de pluja, amb paraules mateixes del poeta:

ROSA DE TARDOR

(*Fragment*)

Així que't veia t'he volgut collí,
mes quan la nit bufava la mimosa
t'ha abandonat com una mala cosa
en la flonjô embaumada del coixí.

I els vidres s'apagaren tristament
i començà una vetlla negra i llarga.
L'aire, en passar, tenia un gust coent
de fruita amarga.

És que octubre plorava de tristor,
al front li començava un xic de gebre,
petita rosa blanca de tardor,
que anares esfullant-te en la tenebra.

Encens i Mirra de Manuel Folch i Torres. L'homenatge pòstum al poeta. Un recull ben selecte de les seves millors poesies. Llegiu, i la flaire d'encens se us fa perceptible. Poemes de modalitats distintes: líriques, místiques, episòdiques... Tot lligat amb el llaç de l'aire popular que les presideix.

LA MARE DE DÉU VINDRÀ...

La Mare de Déu vindrà,
portarà forces cosetes,
a la falda pinyonets,
i a les mans avellanetes.
Els pinyons seran pelats,
les avellanes, tendretes.
Als qui siguin bons minyons
i s'acabin les sopetes,
els n'omplenarà a curull
butxacons i butxaquetes.
Als qui fossin malcreients
i no vulguin fer nonetes,
no els caldrà parar les mans
ni esmolar-se les dentetes,
car per ells no hi ha d'haver
sinó les esclofolletes.

Joan Maria Guasch, poeta eminentment balceloní, col·leccionista de *Flors Naturals*, ens ofereix amb el seu darrer llibre *Camí de la font*, un doll de poesia sonora com el raig de la font recollida entre els sàlzers, i fresca com el rajolí del càntir qui us fa companyia en el camí.

NOTES DE TARDOR

Setembre

Hi ha una branca que s'esqueixa
i una fulla que se'n va,
la perdiu ronda la feixa
que el rostoll és ple de gra.
Que de blat, troballa fina,
les garbes qui sap on són!
passa el vent i el vent rondina.
—Pa de blat, tresor del món!

Camina que camina

Camina que camina,
segueix el riberal.
La pollancreda fina
té un aire tardoral.

Té l'or de la vellura
té el fregadís del vent.
Passa el vent i s'atura
per fer-li acatament.

—Senyora pollancreda!
li diu, festejador,
—treu-te el vestit de seda,
l'amor no et faci por!—

Cada arbre que es despulla
sembla que es vol morí.
I el vent s'endú la fulla
tocant el violí.

Ha passat un vol de grives...

Ha passat un vol de grives
pels camins de l'aire clar,
que al país de les olives
ara hi fa de bon estar.

El darrer quadern de *La Revista*, cada vegada més interessant, ens porta un llibre de poemes de Iu Pons.

Pons és un poeta ciutadà amb l'encongiment de l'embrunit pel sol dels camps.

Té molts punts de contacte amb Guasch. Magnífiques les poesies essencialment líriques. Riquíssimes en belles imatges.

Quan vol fer ultra-modernisme a la manera Sànchez-Juanesca perd tot el sabor de préssec de vinya, puix aleshores allò no és poesia ni gairebé vers. Llàstima de tres o quatre versos d'aquest estil que figuren en el llibre de *Poemes i Epigrames*. La puresa dels altres, però, no hi deixa parar compte. Ben al contrari, fan més viu el contrast.

MATÍ DE MARC

(*Fragment*)

Matí de març, la mà tremola encara
amb una punta de clarô en els dits.
Amb un ritme de branca el vent des-
[para
la blancor de congesta dels vestits

com d'una vela que els sentits aclara.
Encara s'esborronen els teus pits
i l'alba del bon temps brilla en ta
[cara
entre un perfum de besos adormits

I aixeques les mans primes de clarô
com si de nou floris un branquilló:
tes ungles lluen com la flô més alta.

Camí de boires sota el cel de març,
la llum ens ve d'un nuvolet esparç
perquè una verge hi reposà la galta.

— RUTA, la nova col·lecció inaugurada amb un llibre de poemes de Ramon Tor, d'aquest mateix títol, publicarà una col·lecció de vers i altra de prosa.

— EN LA DE VERS, Sebastià Sànchez Juan hi publicarà *Cançons i Poemes*.

— AGUSTÍ ESCLASANS el seu *Tercer llibre de ritmes*.

— MARIA - TERESA VERNET, *Oda*.

— I J. LLEONART, *Revolució*.

— EN LA COL·LECCIO DE PROSA, Millàs-Raurell hi publicarà un llibre de contes.

— M. PLANAS BACH, un llibre no is: *Serenata*.

— J. FARRAN I MAYORAL un llibre d'Assaigs.

— POEMES I EPIGRAMES de Iu Pons publicat en el darrer quadern de *La Revista* serà publicat en volum apart.

— POR EL ALMA DE CATALUÑA, és el títol del darrer volum publicat de les obres de Maragall.

— EL PRÒLEG d'aquest volum és original de Valls i Taverner.

— BANDERA publicarà en un dels seus vinents números un conte inèdit de J. Navarro Costabella.

Les millors pastes per a sopa les fabrica

JOSEP GOMA

Carrer de Sans, 129
Telèfon 33477

Per obtenir certificats en totes les oficines de l'estat
CENTRE ADMINISTRATIU D'HOSPITALET
Baró de Maldà, 15. — Coll-Blanc, 57

GORRISTERIA
"La Ideal"
Josep M.ª Bassas

Gorres de totes menes i a preus mòdics
Especialitat en les d'uniforme
Plaça Espanyola, 15. : : *Coll-Blanc* (*Hospitalet*)

MAGATZEMS
La Saldadora
Progrés, 43. - Coll-Blanc
Sastreria. - Robes fetes. - Gèneres de punt. - Camiseria. - Gorristeria i Perfumeria
PREUS SENSE COMPETENCIA
Central: Pi i Margall, 87 i Pareto, 2
HOSPITALET

Sabó EL SANITARI TENROJ guareix i evita les malalties de la pell.

Obradors de fusteria mecànica
(*Els més antics de Coll-Blanc*)
de
Salvador Vives
Successor de Jaume Mayol
Occident, 12. - Telèfon 33,482
COLL-BLANC (HOSPITALET)

Per tenir les vostres finques ben administrades
CENTRE ADMINISTRATIU D'HOSPITALET
Baró de Maldà, 15. — Coll-Blanc, 57

Abrics fets

Sastreria L'ART
Sans, 59

Sabó EL SANITARI TENROJ guareix i evita les malalties de la pell.

EL TEATRE

INAUGURACIÓ DE LA TEMPORADA AL TEATRE CINEMA MARTE

El títol de l'obra que es representava — "Los niños del hospicio" — no convidava pas a assistir a la representació i els programes que hom edità anunciant-la us acabaven de decidir en aquest propòsit. Així i tot hi assistí més d'un centenar de persones. Durant les quatre hores llargues que vam estar dintre el teatre vam patir de tots els mals imaginables contemplant aquella paròdia de melodrama original d'un parell de senyors que ni per referències coneixem i que saben tant d'escriure obres teatrals com nosaltres de fer sabates. Sis actes llargs, pesats, que algun moment, per compromís, fan emocionar qualsevol vella amb prejudicis, va ésser el martiri que sofrírem els qui, amb sublim estoïcisme, vam suportar aquella processó sonora de *Vive Dios* i *Por vida de...* i altres cosetes per l'estil que en temps prehistòrics els autors empraven per fer bonic en les seves obres.

A això afegiu-hi una interpretació deficientíssima i tindreu una noció del que fou aquella vetllada.

Únicament se salvaren del naufragi la senyoreta Gómez, que té dots de gran actriu, i és llàstima que actui amb una companyia que no de molt està a la seva alçada, i el senyor Simón. Els demés, llevat del senyor Collado que tingué moments molt bons, estigueren del tot malament.

Tanmateix, no podia començar més catastròficament la temporada teatral del Cinema Marte.

Z. P.

TEATRE SELECTE

Estan activant-se els preparatius per inaugurar les sessions de Teatre Selecte en la societat choral "L'Univers". En la primera sessió s'hi representarà la darrera obra de Josep Maria de Sagarra "La corona d'espines" que en el Teatre Novetats ha aconseguit ja més de cent representacions i més a més s'estrenarà el poema en un acte del nostre company de redacció Josep Janés i Olivé, "Mossa d'hostal".

L'escenògraf *Baliga* ha enllestit ja el decorat per ambdues obres.

En el vinent número donarem la llista de la companyia i la data definitiva en què les sessions seran inaugurades.

VETLLADA NADALENCA

Com cada any, els premis del III Concurs de pessebres seran repartits en una Vetllada Nadalenca que se celebrarà el dia 8 del vinent febrer en l'estatge del "Recés Cultural". En aquesta vetllada la Schola Cantorum hi donarà un concert i un elenc infantil estrenarà "Allà dalt de la muntanya...", poema líric en un acte, sobre motius populars, original de Josep Janés i Olivé. L'escenògraf V. Alaga enllesteix per aquesta obra un decorat exprofés.

CULTURA

UNA CAMPANYA EXEMPLAR

Ho és realment la que estan portant a cap les entitats culturals, polítiques, esportives i de totes menes de les barriades de Sans, Hostafrancs, Poble Sec i algunes altres, afectades per l'acord de la Comissió de Parcs i Palaus de la finida Exposició, de convertir en oficines municipals l'edifici del carrer de Lleida, originàriament bastit per a grup escolar i accidentalment utilitzat per a dependències de l'esmentada Exposició.

I es dóna en aquesta campanya un fet realment consolador, penyora d'actuacions futures de cara a un esdevenidor esplendorós per al nostre poble. Totes les actuacions culturals acostumen en tots els pobles a ésser si no patrimoni, almenys iniciativa de les seleccions directores, de les aristocràcies de l'intel·ligència. En el nostre poble, sense mancar aquesta llei general, les masses obreres, les vertaderes democràcies àvides de cultura han palesat en tot temps el convenciment més pregon de què les conquestes morals i materials de les classes humils han d'ésser una conseqüència del seu enlairament cultural. Vegi's si no l'esplet d'Ateneus Obrers escampats arreu de Catalunya durant el darrer quart del segle passat i començaments de l'actual, algun d'ells encara amb vida prou pròspera, sostinguts tots amb mitjans particulars, i que en certa manera venien a omplir les falles de l'ensenyament oficial, malauradament abandonat i insuficientment atès.

En la campanya que ens ocupa, ha bastat que una corporació deixés de cumplir els seus deures envers la cultura popular, per a que s'aixequés un clam unànim, exigint allò que al poble li pertany per dret propi. No sols de pa viu l'home, i si el dret al pa material és sagrat i indiscutible, no ho és menys el dret al pa de l'ànima, a la cultura.

No cal dir com el nostre periòdic s'adhereix incondicionalment a aquesta campanya, que a no trigar gaire no dubtem que es resoldrà en un triomf esplendorós de les entitats i particulars que coratjosament malden pel pervindre dels fills de les classes menesteroses.

Tinguin la seguretat els dirigents de la campanya que en aquest fogar de bones voluntats, no solament trobaran el nostre aplaudiment més fervorós, oi més, plomes dispostes en tot moment a rompre una llança en benefici d'aquesta bona causa.

M. R.

RICARD LLUCH
Telèfon 34222

Restauració i reproducció del moble clàssic

Obradors:
Carretera de Coll-Blanc, 31.
(Final tramvies 53 i 55 i autòmnibus H. T.)
HOSPITALET

Exposicions:
Sala Parés (Petritxol, 5)
BARCELONA

memoriaesquerra.cat — Bandera [L'Hospitalet, 1930-1931], 25/1/1931, pàgina 2

UNA VISITA A LES ESCOLES VIVES

S'ha celebrat una visita col·lectiva el Grup Escolar "Lluís Vives" de Sans, junt a la Riera Blanca, quines obres han acabat d'ésser enllestides després d'un grapat d'anys que havien estat entretingudes.

Devien ésser prop de les dotze del migdia quan començà la visita, havent-se congregat en aquest lloc representacions de gairebé totes les entitats de Sans, Les Corts i Poble Sec, totes elles adherides a la manifestació per la construcció de les esmentades escoles, com així mateix també per l'assumpte de les Escoles del carrer de Lleida. Hi veiérem també alguns regidors de l'Ajuntament d'Hospitalet.

El senyor Marian Reixac, en començar la visita, féu la presentació del senyor Martorell, de l'Assesoria tècnica de la Comissió de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona, el qual, junt amb el senyor Reixac, donà una detallada explicació dels diferents departaments de què consta el grandiós edifici.

Restàrem meravellats de les precioses sales i aules, com així mateix de la discreció i encert com aquestes han estat repartides.

A més d'ésser ben grans i espaioses, tenen la particularitat de què en totes elles hi bat el sol a totes hores, ço que fa que pugui forjar-se així l'intel·lecte dels infants a plena claror de dia.

Higiènicament satisfan l'esperit més refinat.

Al final, i després de treure algunes fotografies, l'advocat senyor Palomera, que es trobava en l'acte, en nom de tot el Districte VIIè donà les més grans mercès al senyor Martorell i li pregà trametés a la Comissió de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona, el seu més pregon agraïment per les escoles que acabaven de visitar, i que constitueixen un gran bé per la fabril barriada de Sans.

Per acabar, el senyor Reixac anuncià que l'assumpte de les Escoles del carrer de Lleida estava tocant ja al seu fi i que, per tant, havien triomfat els conscients desitjos dels ciutadans de Barcelona.

A continuació donem el nom de les entitats i agrupacions que foren representades a la visita, i així mateix adherides a l'afer de les Escoles del carrer de Lleida:

Ateneu Enciclopèdic Popular; Casino de Sans; Orfeó de Sans; Reunió Familiar Instructiva d'Hostafrancs; Cooperativa "La Lealtad Sansense"; Unió Esportiva de Sans; Unió d'Empleats d'Escorxadors de Barcelona; Centre d'Acció Republicana d'Hostafrancs; Círcol de Sans; Centre Republicà Social; Cooperativa "El Amparo del Obrero"; Centre Democràtic Republicà del Districte VIIè; Orfeó Atlntida; Centre Catòlic de Sans; Societat Coral "La Floresta"; Cooperativa "La Flor de Maig"; Joventut de Les Corts; Ateneu Català Democràtic del Districte II; Casino Liberal Autonomista del Districte II; Deganat dels Mestres Nacionals de Barcelona; Foment dels Interessos de Sans; Centre d'Unió Liberal Instructiva d'Hostafrancs; Cooperativa "La Nueva Actividad Obrera"; Centre Republicà Català del Districte II; Centre Tradicionalista del Districte II; Centre Agrícol de Sant Isidre, de Sans; Centre d'Acció Republicana del Port; Societat Humorística "El Moderno"; Defensa Industrial i Comercial; Orfeó "El Roser", del Poble Sec; Agrupació Penyes Unió; El Ressò; Foment de la Sardana de Sans; Grup Excursionista Montgrony; Foment Republicà de Sans; Grup Atlant - Espanya; La Tara; Fraternitat Republicana Radical de Sans; Grup Excursionista Joventut Catalana; Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana; Ateneu Polithecnicum; Ateneu Empordanès; Ateneu Barcelonès; Associació d'Alumnes i ex-alumnes de Belles Arts; Ateneu Republicà de Gràcia; Associació d'Alumnes de la Facultat de Medicina; Unió Republicana de Coll-Blanc i BANDERA.

Andreu ROSSELLÓ

(continuació)

de Sant Vicents de Paül, encarregades del servei de malalts i que són infermeres oficials de la Creu Roja d'Espanya.

També hi ha l'Oratori, costejat per subscripció popular, on s'hi celebra Missa cada dia exceptuant el diumenge.

Hi ha instal·lada calefacció en tot l'estatge.

El pressupost anyal oscil·la entre 30.000 i 35.000 pessetes.

Els ingressos, producte de les quotes dels associats numeraris i protectors—170 entre senyores i senyors—en cubreixen la meitat.

L'altra meitat va a càrrec de diferents protectors que, amb donatius especials, cubreixen el dèficit.

La instal·lació, amb tots els avenços de la ciència moderna, ja va costar 70.000 pessetes.

Actualment la Presidència de la Delegació de la Creu Roja és exercida per la senyora Eugènia Casanovas, vídua de Farnés, ben coneguda de tothom per la seva actuació dins el camp de la beneficència, i que fou la fundadora. El càrrec ve ostentant-lo des d'aleshores. I el senyor Froilà Soler, bon amic nostre, ban amic de totes les coses de Coll-Blanc, qui des de 1917 era el cap de l'Ambulància de Camillers i en 1929 fou ascendit a President, càrrec que ve exercint amb un gran entusiasme i encert i del qual, com la senyora Presidenta, n'és ben mereixedor.

La Secretària actual és la senyoreta Empar Lassala, qui s'ha distingit també moltíssim en la seva actuació.

Les senyores Vinyals de Lloveras, vídua Manau, Marin i Puig d'Aregay, i els senyors Barnadas, Sans i Casas ocupen els demés càrrecs de la Junta.

L'escola d'infermeres enguany s'ha obert amb una matrícula de 30 deixebles, entre elles 10 monges Filles de la Caritat de Sant Vicents de Paül.

En quadre apart el llegidor trobarà les diferentes especialitats del Consultori mèdic, amb els metges especialistes.

Com colofó final, i complint el promès en el número passat, donem a continuació una informació de la passada Festa de Reis, ja tradicional en l'entitat, i que difícilment és igualada en tot Barcelona per la riquesa i varietat de les joguines que es reparteixen.

Abans que tot, la mainada dels camillers foren obsequiats amb bonique joguines, roba i dolços; després, i amb molt ordre, anaren desfilant els altres infants, essent d'estranyar que dont el nombre considerable de persones que hi havia, es portés a cap el repartiment amb una organització tan perfecta.

Era bonic de veure eixir els infants tots agençats amb vestit de festa, per humilíssim que aquest fos, i portant a coll les joguines que les deixebles de l'escola d'infermeres els anaven repartint, amb gran amabilitat i diligència.

Hauríeu vist qualsevol nasdemocs que no s'alçava un pam de terra, arrocegant amb penes i treballs alguna bestiasa de cartó que seguía pacíficament al seu petit amo.

Hi veiérem munió de cares conegudíssimes que amb la seva presència donaren gran relleu a la diada. És impossible recordar-los tots; demanem perdó si alguna omissió ens succeeix, cosa per altra banda naturalíssima donat el quantiós del nombre. Recordem les senyores Bartolini, Vilumara, Heredia, Vinyals de Puig Gairalt, Vinyals de Lloveras, i els senyors Mn. Florenci Baucells, senyors Miracle, Mayol, en representació del senyor Batlle, Puig, Escudero, Lassala, Trallero, Salat, Argente, Pujol, etc.

Ben entrada la nit acabà el repartiment. La festa haurà deixat grat record als que hi assitírem.

I abans de posar punt final, enviem la nostra més coral enhorabona a totes aquelles persones qui, amb el seu esforç moral i material, han fet possible per a Coll-Blanc una organització com la que ha motivat aquest petit intent de reportatge. Obra que moltes grans ciutats per elles voldrien i que nosaltres posseïm gràcies a l'abnegat esforç d'unes quantes persones.

Zoilo PETIT

CREU ROJA ESPANYOLA

ASSAMBLEA LOCAL D'HOSPITALET
CONSULTORI: CARRER DEL PROGRÉS, N.º 56

DÍSTRIBUCIÓ D'ESPECIALITATS

MEDICINA GENERAL I INFANCIA
Dr. T. AUBERT
Tots els dies a les sis de la tarda, excepte dissabtes

MALALTIES DE LA DONA I PARTS
Dr. J. PONT
Dimarts i divendres a les dotze

ESTÓMAG, INTESTINS I FETGE
Dr. P. PUJOL
Tots els dies a les nou del matí

MALALTIES DE LA VISTA
Dr. E. NEIVA
Dimarts i dissabtes a les nou del matí

GORJA, NAS I ORELLES
Dr. L. NOVES
Dimarts i dissabtes a dos quarts d'una

CIRURGIA GENERAL
Dr. R. CODERCH MIR
Tots els dies a les sis de la tarda, excepte dijous

CIRURGIA GENERAL
Dr. D. BUSQUETS
Dilluns i dimecres a les sis de la tarda

MALALTIES DE LA PELL
Dr. J. MERCADAL PEYRÍ

RAIGS X - DIATERMIA - MASATGE ELECTRIC - CORRENTS FARADIQUES I GALVANIQUES - VACUNACIÓ

...que aquell ferrer de què en un número passat parlàvem encara no ha canviat el rètol de les rodes que té exposades al carrer.

...que en canvi, en un carro que també té per vendre i que pren el sol davant de la barraca del cobrador d'arbitris n'hi ha posat un segons el consell que li donàrem.

...que aquest rètol nou deia: Es venen.

Sabó EL SANITARI TENROJ guareix i evita les malalties de la pell.

...però que ara diu: Es veneno.

...que sempre n'hi ha que no tenen res per fer.

...i s'entretenen posant lletres de més on no n'hi deu haver.

...que en Rueda, l'Aguilar, en Balanyà i en Tarrazon aquesta quinzena respiraran.

...que a BANDERA no els hi dediquem cap xiulet de l'ocellet.

...que reposem per prendre alè.

...que al nostre ajuntament hi ha una sèrie de regidors i algun tinent d'alcalde que quan van a fer visites d'inspecció sanitària a la barriada de marina tornen amb un farcellet d'escarxofes.

Pel cobrament de crèdits
CENTRE ADMINISTRATIU
D'HOSPITALET
Baró de Maldà, 15. — Coll-Blanc, 57

...que això, encara que no ho sembli, té molta gràcia.

...que BANDERA va engruixint la llista dels seus redactors.

Sabó EL SANITARI TENROJ guareix i evita les malalties de la pell.

...que al costat del caricaturista Baliga *d'ara endavant hi figurarà el dibuixant J. Janés i Pagès* "V. Alaga".

Per comprar o vendre finques
CENTRE ADMINISTRATIU
D'HOSPITALET
Baró de Maldà, 15. — Coll-Blanc, 57

...que aquests darrers dies en les pareds de Coll-Blanch s'hi ha vist una noteta molt simpàtica.

...que es tracta d'uns rètols anunciant una vetllada de boxa redactats en català.

...que dissortadament la lliçó ens vé de fora.

Sabó EL SANITARI TENROJ guareix i evita les malalties de la pell.

...que aquesta vetllada se celebrarà en l'Ateneu de Sant Just Desvern.

...que al "Bòxing Club Torrassenc" caldrà que prenguin exemple.

...que els veïns del barri d'en Pedro Rodríguez *cada día tenen un nou ensurt.*

...que no passa dia que algun amic del que no li pertany no els faci una visita.

Per legalitzar documents
CENTRE ADMINISTRATIU
D'HOSPITALET
Baró de Maldà, 15. — Coll-Blanc, 57

...i que això fa que cada nit tinguem concert de xiulets amb pinyols.

...que ja que algú diu que no es pot augmentar la vigilància caldrà que es faci una subscripció popular per comprar una sirena a aquell veïnat.

...que així, almenys, s'estalviaran de bufar.

...que En Roca, el popular venedor de diaris, repartidor oficial de BANDERA i jepic per més referències n'ha fet una de crespa.

...que així i tot ningú sap res en clar.

...que l'únic que se sap cert és que ha fugit.

...que els redactors de BANDERA ja sabem una solució que mai falla per poguer treure la rifa.

...que n'hi ha prou amb falsificar un número, i tingueu per segur que aquell treurà.

...que apropòsit de la fugida del jepic, per Coll-Blanc es canta una cançoneta amb música a gust del consumidor.

...que la lletra diu:

Entre aquells i el geperut
tots estem tips d'enganyifa
quan no mengem carnde ruc
ens enganyen amb la rifa.

...que ara ja no se sent cridar aquella veu enrogallada de: La Nocheeee.

Magatzem de grans
Venda a l'engròs i a la menuda
AGUSTI ALBAREDA
Coll-Blanc, 54
TELEFON 31382
COLL-BLANC

MATALASSERIA
DE
Miquel Roger
Venda de Llanes - Borres - Fulles de suro i Miraguano
Especialitat amb matalassos de luxe
Es passen llanes per la màquina
Departament especial per al rentatge i desinfecció - Es fan edredons i es refan matalassos a domicili
Pujós, núm. 82 Coll-Blanc

Obradors de fusteria per tota mena de construccions
J. PONS
Coll-Blanc, 7
TELÈFON 31893
COLL-BLANC

ESTAT INQUIETADOR

D'ençà de la tragèdia de l'assalt a l'estanc d'Hospitalet, han vingut succeïnt-se amb una continuïtat alarmant, tota mena de robatoris, particularment a la barriada de Coll-Blanc, on no passava nit que, en un lloc o altre, no es descobrís el pas d'algun malfactor.

Darrerament, el sometent ha organitzat rondes nocturnes, evitant així la repetició d'aquests actes que havien sembrat la por a tot el veïnat.

SUBSCRIPCIÓ

L'Ajuntament ha organitzat una subscripció popular, encapçalant-la amb 5.000 pessetes, per premiar aquell qui descobreixi els criminals que assaltaren l'estanc d'Hospitalet del qual resultà morta Montserrat Vergés, i ferit un parent seu.

Trajos a mida

Sastreria
L'Art
Sans, 59

memoriaesquerra.cat — Bandera [L'Hospitalet, 1930-1931], 25/1/1931, pàgina 3

A LA FRESCA

MIRANT EUROPA

Ja sóc cinc els diaris catalans.

Als quatre que de temps ençà teníem s'hi ha afegit "La Ciutat".

És redactat per elements gairebé en sa totalitat joves. Un d'ells és aquell *almogàver explorador del dis*-Bertrana—que es diu Josep Maria eBrtrana—que es diu Josep Maria Planes.

En Planes té, innegablement, moltes qualitats literàries, però l'ha trastocat la mania de fer totes les coses *mirant a Europa*.

I el bo del cas és que o no se la mira bé, o ho fa amb un vidre fumat, o Europa és una olla de cols, puix és el cas que totes les coses que s'ha emprès mirant-hi han fracassat rotundament.

Primerament li fou confiada la direcció d'*Imatges*. El xicot, més content que un goç amb un òs, va arribar a illusionar el públic amb les seves prèdiques d'ultramodernisme i amb la promesa de fer adreçar totes les mirades a Europa. Però en ésser l'hora de les realitats, aparegué un primer número exempt de contingut substanciós, que la bellesa de les fotografies no podien fer surar. I per més hi havia un reportatge del districte cinquè, original de qui ens ocupa, que sembla estrany que en un primer número tinguéssin l'estòmac d'oferir-lo al públic, tan gastat com és el tema. I els números que seguiren, foren iguals o pitjors.

El naufragi fou evident i la davallada rapidíssima. Al cap d'uns mesos *Imatges* suspenia la seva publicació. Havia estat publicada *mirant Europa*.

La segona part de la història fou: *Qui l'ha vist i qui el veu!*, la comèdia de Planes estrenada a Novetats i escrita, també, *mirant Europa*.

Ni els qualificatius abundosos en els programes ni les gasetilles pregades de la premsa, van conseguir que l'obra es mantingués quatre dies en el programa.

I la tercera és aquest minúscul diari que sembla una *Fulla Dominical* i que es titula *La Ciutat*, concebut, també, *mirant Europa* i que, per no desentonar, Déu n'hi doret del malament que està.

Afegiu-hi ara, una impressió deficientíssima i un gavadal d'errades que ja començaren en el títol del primer article i tindreu un altre exemple de les coses fetes *mirant Europa*. I no és que Josep Maria Planes sigui el *factòtum* de *La Ciutat*, però sí que és dels que més remena les cireres i, segurament, el que va anunciar que el nou diari també seria fet *mirant Europa*.

Concretant: que o tindrem de deixar de *mirar Europa*, o bé tindrem de cercar qui hi miri més bé.

P. della SAL

OPINIONS DIVERGENTS

A un article aparegut en aquestes mateixes columnes el 24 de desembre passat, signat amb les meves inicials—I. M.—i titolat: *O despotisme i anarquia o justícia social*, sustentata les afirmacions de què entre hames iguals desapareixen drets i deures: i aquesta afirmació era el corollari fonamentat en la meva premisa d'una identitat hipotètica no sols essencial o substancial sinó adjectiva entre els homes proclamada per la idea anarquista.

Ara bé: en el periòdic local *Llibertat*, corresponent al 5 d'aquest mes, ha sortit una resposta autodidàctica, amb aquest interrogant: *Justícia social?* És d'un senyor que signa S. Gil Gil.

Doncs bé: aquest senyor, amb un aire de suficiència indiscutible i amb un to magistral de definidor jurídic i de profond filòleg, rebat la nostra afirmació, no amb proves, sinó amb el prec de que l'hi exhibeixi una llista de mestres àcrates que en llur ideologia defensin tal enormitat.

I jo, al meu torn, prego al Sr. Gil Gil que em digui: Quins drets i deures poden ésser imaginats pels àcrates entre homes substancial i adjectivament iguals? I prescindint de la idealitat anarquista, que no m'interessa de moment, perquè tota ella és un enfilall d'aberracions, insusceptibles d'un contrast clar i net; la realitat dels seus procediments, palesa la veritat de la meva proposició definidora d'una realitat manifestada pels correligionaris àcrates.

Sinó, expliqui'm el senyor Gil, d'on pot bufar el vent que inclini un home davant d'un altre home i d'on poden baixar l'investidura o la unció que ungeix l'home d'autoritat per manar?

També al senyor S. Gil Gil, li sembla mentida, per desbaratada, la meva següent afirmació: *Desordre social, a la fi, ha d'ofegar-se amb la força bruta, o d'un home i en diem dèspota, o del poble i en diem anarquia com esdevé a Rússia*. D'on sorgiren, li pregunto, els dictadors Lenin i Stalin, sinó d'un poble revoltat, possessor de les armes circumstancialment després de la guerra? No fou conseqüència de la força prevalent de les armes en mans de les turbes?

Puix d'això, entengui-ho bé, senyor Gil, en diem anarquia, recolzant-nos en l'autoritat de la llengua espanyola que és la *Real Acadèmia Espanyola*, que deriva anarquia de la paraula grega *anarcos* i que en sentit figurat, significa desordre, confusió, per absència o flaquesa de l'autoritat pública; i perdoni que prescindeixi en aquest moment de la seva autoritat filològica.

Més: recorro a ella perquè em desxifri el seu sentir de que *la Dictadura és l'antítesi de la Llibertat*.

Recordi el senyor Gil la data de 1923. Jo la recordo bé: em trobava dins d'un tranvia en direcció a Barcelona des de Coll-Blanc i en la plataforma del davant esclatà un crit: tenim Dictadura i és en Primo de Rivera qui ha donat el cop d'Estat. Gràcies: per fi, un complidor de la llei d'ordre ens apareix com develador de la falsa llibertat acaparada per un escamot d'assassins pels carrers; i fou rebut no com *Dictador*, antitètic de la Llibertat, sinó com abnegat i valent defensor d'ella. I si el poble tot seguit se li girà d'esquena, fou perquè com a Dictador, no podia oferir cap garantia de llibertat —ni l'oferia—ans el contrari, puix ja hem dit que la Dictadura és l'antítesi de la llibertat.

En quan a l'altra afirmació del senyor Gil de què *l'anarquia és l'antítesi de la Dictadura*, jo li provo, sense esforç, que precisament no és l'antítesis de la Dictadura, per quant aquesta, no és sino el corollari obligat, o infantament d'aquella, a no ésser que imagini el senyor Gil que pot admetre's una anarquia perdurable, sense anullació del poble. Més: ignora el senyor Gil, que la Dictadura de Stalin, és precisament anàrquica, perquè engendra l'anarquia dictant i imposant lleis injustes, fomentadores arreu d'explossions populars de rebeldia? Vaja! quina antítesi, quan l'anarquia és, unes vegades causa, i altres efecte, de la Dictadura! Això em prova més bé, una correlació que una antítesi.

Acababa jo el meu article dient:

I aquesta tant depriment davallada de la justícia social, paral·lela amb la de la societat civil sols té un aturador i és el retorn a la caritat cristiana preconitzada per l'incomparable polític del segle Papa Lleó XIII.

Aquí el senyor Gil al contradir la significació d'aquesta enunciació meva, llisca amb una lleugeresa increïble, tapats els ulls, per fer trencadissa del més preuat que té la Religió Catòlica, que és la caritat cristiana.

Efectivament, l'acció social d'aquesta caritat cristiana omple el món, i cal esdevenir orb per no veure-la. Invito al senyor S. Gil Gil, a què s'assabenti de qui són els que administren, serveixen i sostenen els nostres hospitals de Sant Pau i Clínic, qui administra, serveix i sosté els nostres asils, el de Sant Joan de Déu, el de Sant Rafael, el dels llebrosos, el de les germanetes dels pobres, el dels infecciosos, els dels manicomis; cases de Maternitat, Cases de Caritat, i tantes institucions, el nombre de les quals m'és impossible constatar aquí. Qui manté la nostra admirable institució de les Conferències de Sant Vicents de Paül, que esmerça milers i milers de pessetes a l'any entre malalts i pobres.

Faré avinent al senyor Gil, que sols a la Parròquia de Coll-Blanc el promig d'almoines amb bons de sopa, carn, pa i llet, distribuïts a malalts i a pobres, per les Conferències de Sant Vicents de Paül, ultrapassen les cent pessetes setmanals, i que de les robes lliurades a grans i xics, es compten per milers, les peces. A més: una corrua de pobres i dissortats truca contínuamente les portes de la Parròquia demanant auxili, ja corporal, ja espiritual; i entre ells no hi manquen pas, em consta i hi són igualment atesos, els mateixos àcrates que havien escarnit la caritat cristiana com fracasada i inútil per remeiar llur mal.

I si *el moviment es demostra caminant* com molt bé diu el senyor Gil, prego a aquest senyor, que em presenti un moviment més esplendorós i efectiu que aquesta caritat cristiana. Per un moment imagini's aquest moviment suspès per uns quants mesos: què esdevindria dels malalts, dels pobres i dels desgraciats? I d'això en diu vostè *escarni de la misèria i de la dignitat del pobre?* Els qui escarneixen la misèria i la dignitat del pobre són els rics anticatòlics, orbs d'amor al proïsme, els burletes de la caritat cristiana, i els àcrates que maquines la seva destrucció amb la predicació hipòcrita d'un anivellament social utòpic: no els vertaders catòlics que fidels a les ensenyances del Papa Lleó XIII amb una acció personal d'amor i sacrifici, esmercen llurs cabals en minvar la misèria del pobre fent-la menys insuportable per la conformació i també, en fuetejar de paraula i per l'exemple als explotadors sense entranyes, siguin de l'ordre que siguin.

En contraposició a l'acció pertorbadora i anihiladora del sindicalisme anàrquic, que amb quotes, vagues, i afers polítics inionfessables porta el treballador a la misèria, sorgeixen arreu, instituts catòlics patrocinats per poderosos, també catòlics, amb llur butxaca sempre oberta per remeiar l'atur forçós del pobre treballador.

Per acabar, permeti'm el senyor S. Gil Gil que li faci una amigable recomanació. Llegeixi la premsa catòlica, i molt especialment *El Matí*: i molts dels seus prejudicis erronis quedaran esvaïts.

Mercès a la bestreta.

Isidre MURÀ

(Continuació)

català, que no crec que un home al qual Catalunya per res no li interessi sigui el més indicat per donarme la lliçó.

I en quant al darrer paràgraf del vostre article, ¡tanmateix no us feia tan ingenu!

¿Crèieu vós que les meves paraules anaven adreçades a la materialitat fugissera i sentimental d'un crit?

Ai, amic, si és així, perdoneu-me que us digui que teniu una candorositat a tota prova.

I més encara—i això sí que és innocent—, em pregunteu per què no el proferia jo aquell crit. ¿Per ventura era jo el qui m'esgargamellava donant visques a la República i a Rússia i al Soviet?

Havien d'ésser els altres, els qui confiaven que la vaga portaria una solució, els qui el tenien de proferir, recordant que abans que republicans i comunistes eren catalans. Eren aquells qui seguien, orbs, l'allau que de tot es recordava menys de Catalunya, els qui tenien de donar la prova de la seva catalanitat, no cridant—que les paraules se les emporta el vent—, sinó imposant-se a aquells qui explotaven els seus sentiments en profit propi.

Vós, encara, dieu que ja abans heu manifestat el motiu pel qual no va proferir-se el *crit* de ¡Visca Catalunya! i estalvieu el comentari.

I aquestes paraules ens menen altra volta a aquella frase fatal i massa vegades reproduïda: *...els problemes socials són els únics que interessen veritablement a les masses obreres.*

Després d'això, amic, permeteu-me, també, que us dongui un consell amb les vostres mateixes paraules: De les coses que la vostra intel·ligència no us deixi entendre, és millor que no en parleu abans d'*ofendre* i fer el ridícul.

I, per acabar, permeteu-me que us recordi que les vostres mateixes afirmacions us lleven tota autoritat per tractar d'aquest afer que vós mireu amb ulls massa egoistes, i massa poc—gens—catalans.

Josep JANÉS I OLIVÉ

UN CAS DE BOGERIA?

Molt s'ha parlat d'un possible negoci de venda de duros a quatre pessetes, mai, però, ningú s'ha atrevit a portar-lo a terme. El gran Rusiñol que, junt amb altres, quan va a donar la volta a Catalunya amb carro, va provar de fer-ho, tingué de plegar el ram perque ningú en comprava.

A Coll-Blanc, però, el propietari de **Licors Capellades** que es veu que vol repetir la gesta, serveix un vermut excel·lent que amb *fapes* i tot us costa només quinze cèntims, ço que fa creure a la gent que l'amo es deu haver tornat boig, car això és més gran que vendre duros a quatre pessetes.

Vet aquí el secret pel qual cada dia hi ha tanta gernació a **Licors Capellades** de la carretera de Coll-Blanc, xamfrà a Romanius.

Sabó EL SANITARI TENROJ guareix i evita les malalties de la pell.

DE CASA NOSTRA

DELS REIS ENCARA

El diumenge dia 18 se celebrà, en el Centre del Sagrat Cor i de Sant Josep Oriol del carrer de Rosselló, una bonica festa de Reis on es repartiren juguets als infants que s'hi comptaven en gran nombre.

La Schola Cantorum, sota la direcció de Mn. Pere Bres i acompanyada de Mn. Josep Galofre, amenitzà el festival amb un selecte concert.

Entre els assistents hi veiérem el senyor rector de la Parròquia de Coll-Blanc, Mn. Florenci Baucells, el director de la Congregació Mariana de Barcelona, Rnt. Dr. Vergès, l'actual tinent d'alcalde de Coll-Blanc Jaume Mayol, els senyors Bertran i Duran i d'altres quals noms sentim no recordar, i una representació del "Recés Cultural".

El concert a càrrec de la Schola Cantorum, que interpretà escollides peces del seu repertori fou un nou èxit, per la pulcra execució.

Remarquem "La filadora" armonitzada pel mateix acompanyant mossèn Josep Galofré que meresqué els honors d'ésser bisada.

Després del concert Mn. Florenci Baucells, cloent la vetllada, digué unes escaients i gracioses paraules als infants essent ben aplaudit.

Acabada la vetllada, la Schola Cantorum fou obsequiada amb un exquisit lonx en el qual Mn. Baucells digué unes paraules d'admiració i encoratjament als components de la Schola Cantorum, a la qual acabava d'oir per primera volta.

Fou contestat pel director de la Schola Cantorum, Mn. Pere Bres, amb paraules d'excusa.

En resum resultà una vetllada ben agradosa.

A. R.

CURIOSITAT ENGINYOSA

Durant les passades festes de Nadal, va cridar fortament l'atenció dels veïns una miniatura del Palau Nacional de l'Exposició de Barcelona, que el comerciant Agustí Torres, subscriptor de BANDERA, va construir amb tal enginy, que fins i tot hi havia jocs d'aigües lluminoses que, com la façana del petit Palau, anaven variant de colors acompassadament.

Felicitem l'enginyós comerciant per la seva traça.

Trajos a mida

Sastreria L'Art

Sans, 59

PRO-EXERCICIS ESPIRITUALS

El diumenge, dia 8, en la Casa Rectoral de Coll-Blanc, hi tingué lloc un acte pro-Exercicis Espirituals, en el qual parlaren el Sr. Rector i els senyors Manich i Cubells, president i secretari de l'Organisme Diocesà de Barcelona.

OBRADORS GRAFICS FAVENCIA
Carrer de Provença, 140 - Barcelona

memoriaesquerra.cat — Bandera [L'Hospitalet, 1930-1931], 25/1/1931, pàgina 4